

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-10 У. 10185/17
Дана 15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Наде Балешевић, председника већа, Весне Слијепчевић и Гордане Сукновић Бојација, чланова већа, са судијским саветником Јеленом Јордовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва А.А. ..., ..., кога заступа Александар Вајагић, адвокат из Београда, Војводе Миленка 1/11, ради поништаја решења тужене РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ, број 4-00-520/2017 од 17.05.2017. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. ..., ..., у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе 15.10.2020. године, на нејавној седници већа одржаној истог дана, 15.10.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Одбија се захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем усвојен је, као основан захтев за заштиту права подносиоца захтева А.А. ... и делимично поништен преговарачки поступак са објављивањем позива за подношење понуда јавне набавке добара - средњенапонски и нисконапонски каблови, ради закључења оквирног споразума, ЈН бр. 46-16ПП, наручиоца В.В. ..., у делу стручне оцене понуда и доношења Одлуке о закључењу оквирног споразума бр. 12.01.-3556/13-17 од 03.04.2017. године, те обавезан наручилац

В.В. ..., да подносиоцу захтева А.А. ..., надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 561.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 03.07.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да у оспореном акту нису правилно примењени релевантни законски прописи, да у поступку доношења решења није поступљено према правилима поступка, као и да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Указује на незаконитост решења у делу у којем није уважен његов захтев за заштиту права у којем је истакао да Б.Б. није доставила наручиоцу на дан одржавања преговарања 28.03.2017. године, важећа средства финансијског обезбеђења: банкарску гаранцију за озбиљност понуде и писмо о намерама банке да ће издати банкарску гаранцију за добро извршење посла, иако су оба средства финансијског обезбеђења од стране наручиоца опредељена као обавезна садржина понуде, иако та обавеза достављања наведених докумената ни каснијим интервенцијама наручиоца на садржај конкурсне документације током вођења преговарачког поступка са објављивањем позива за подношење понуда није измењена, већ је напротив, у више докумената која је наручилац доставио Б.Б., експлицитно поновљена у виду инструктивних налога коју врсту доказа Б.Б. треба да достави наручиоцу како би своју понуду допунио и учинио је прихватљивом, имајући у виду да наведена документа представљају обавезну садржину и саставни део понуде у отвореном поступку, односно допуне понуде у преговарачком поступку са објављивањем позива ради закључења оквирног споразума у Јавној набавци. Наводи да је тужени, ценећи навод тужиоца везано за недостатак понуде Б.Б. у делу који се односи на недостављање важећих средстава финансијског обезбеђења у свом решењу исправно утврдио чињеницу да је Б.Б. доставила средства финансијског обезбеђења са роком важења који истиче за оба документа закључно са 15.03.2017. дине и констатовао да позив за преговарање од 24.03.2017. године не садржи захтев наручиоца којим би од Б.Б. захтевао да наручилац од истог није захтевао да достави нову банкарску гаранцију за озбиљност понуде нити да продужи рок важења претходно достављене банкарске гаранције за озбиљност понуде, нити је захтевао од изабраног понуђача да достави ново писмо о намерама банке да ће понуђачу издати банкарску гаранцију за добро извршење посла за ЈН бр. 46-16 ПП, односно продужење рока важења претходно достављеног писма о намерама, али је из тако утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак да је наручилац приликом оцене допуне понуде Б.Б. поступио у складу са чланом 106. став 1. тачка 3. Закона о јавним набавкама (да је Б.Б. доставила адекватно тражено средство обезбеђења), јер средства обезбеђења представљају „само могућност за наручиоца чија је сврха првенствено заштита интереса наручиоца, те да у наведеном смислу, уколико наручилац од понуђача није захтевао да доставе одређено средство обезбеђења, односно да продуже рок важења истог, понуђачи не могу трпети штетене последице због наведеног поступања наручиоца". Налази да је овако изнет став туженог у образложењу решења у предметном делу, погрешан односно противзаконит, јер је пренебрегао чињеницу да је у свим релевантним документима, односно доказима на који се односе средства финансијског обезбеђења као обавезног и саставног дела понуде, односно допуне понуде, наручилац од Б.Б. захтевао да достави важећа средства финансијског обезбеђења, а тужени је стао на становиште да је наручилац исправно поступио када је започео и завршио преговоре око понуде Б.Б. 28.03.2017. године, дакле у моменту када је средствима финансијског обезбеђења која је

Б.Б. доставила истекао рок, што се има сматрати као и да нису достављена уз понуду, а морала су бити достављена као обавезни и саставни део те исте понуде око чијих елемената је наручилац у два круга преговарао. Даље истиче да је погрешан закључак туженог да је Позивом за преговарање који је наручилац упутио Б.Б., наручилац могао да мења обавезну садржину коју понуда мора да садржи, јер ту измену наручилац није извршио ни у једном претходном законски дозвољеном документу којим се према Законом о јавним набавкама предвиђа измена документације, већ се упустио у преговоре се Б.Б. о елементима из његове понуде која није садржала важећа средства финансијског обезбеђења, како је то сам наручилац захтевао путем документације која је била упућена свим учесницима јавне набавке, а није законито да наручилац документом, Позивом на преговарање који је адресиран само на једног учесника пред сам крај поступка измени садржину конкурсне документације. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи у делу који се односи на потврђивање одлуке наручиоца о прихватљивости понуде Б.Б. која није била снабдевена важећим средствима финансијског обезбеђења, односно у делу решења којим је тужиоцу одбијен захтев за заштиту права као неоснован, те да суд, на основу утврђеног чињеничног стања сам донесе ново решење којим се усваја захтев тужиоца као основан и којим се поништавају Одлука и Одлука бр. 2 наручиоца о додели оквирног споразума Б.Б., те обавезе туженог да тужиоцу накнади све трошкове управног спора.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. Указао је да прописивање средстава обезбеђења представља само могућност за наручиоца чија је сврха првенствено заштита интереса наручиоца, те да у наведеном смислу, уколико наручилац од понуђача није захтевао да доставе одређено средство обезбеђења, односно да продуже рок важења, понуђачи не могу трпети штетне последице због наведеног поступања наручиоца. Дакле, у конкретном случају, да би наручилац одбио понуду у смислу члана 106. став 1. тачка 3. Закона о јавним набавкама, неопходно је најпре да је од понуђача тражио да достави одређено средство обезбеђења те да понуђач приликом подношења понуде не поступи по захтеву наручиоца, односно не достави захтевано средство обезбеђења. У конкретном случају тужени је констатовао да је изабрани понуђач, допуном понуде сходно члану 35. став 1. тачка 1. Закона о јавним набавкама у преговарачком поступку предметне јавне набавке, дана 09.12.2016. године уредно доставио средства финансијског обезбеђења која је наручилац захтевао, што ни тужилац у тужби није оспорио, након чега је наручилац одредио датум преговарања позивом за преговарање. У том смислу налази, да околност да су уредно достављена средства финансијског обезбеђења од стране изабраног понуђача престала да важе у моменту преговарања, не може бити узета на штету изабраног понуђача те бити разлог за оцену његове понуде као неприхватљиве, будући да није имао утицаја на протек времена од момента достављања до момента када је наручилац утврдио датум преговарања. Наводи да околност што су достављена средства финансијског обезбеђења престала да важе до момента отпочињања преговарања није била изазвана нити је настала деловањем изабраног понуђача, док са друге стране, наручилац није захтевао од изабраног понуђача да важећа средства финансијског обезбеђења евентуално поново достави, те самим тим, изабрани понуђач не може трпети последице које су настале због протекла времена између радњи наручиоца у поступку. Дакле, како је у конкретном случају неспорно констатовано да наручилац у самом Позиву за

преговарање од 24.03.2017. године, није захтевао од изабраног понуђача да достави нову банкарску гаранцију за озбиљност понуде нити да продужи рок важења претходно достављене банкарске гаранције за озбиљност понуде, нити је захтевао од изабраног понуђача да достави ново писмо о намерама банке да ће понуђачу издати банкарску гаранцију за добро извршење посла за ЈН бр. 46-16 ПП, односно продужење рока важења претходно достављеног писма о намерама, закључује да у конкретном случају наручилац није имао основа да понуду изабраног понуђача одбије као неприхватљиву у смислу члана 106. став 1. тачка 3. ЗЈН. Предложио је да суд, након спроведеног поступка, тужбу одбије као неосновану, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Заинтересовано лице суду није доставило одговор на тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 15.10.2020. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), у присуству туженог органа и у одсуству тужиоца и заинтересованог лица, који иако уредно позвани, на усмену јавну расправу нису приступили, изостанак нису оправдали, нити су тражили одлагање јавне расправе.

Пуномоћник тужиоца је на усменој јавној расправи остао у свему код одговора на тужбу, даљих доказних предлога није имао, а указао је да је оспореном одлуком захтев тужиоца фактички усвојен, док је за део који је одбијен дато ваљано и законито образложење те да остаје код предлога да се тужба одбије у целости као неоснована.

Испитујући оспорени управни акт, у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе, у смислу одредаба члана 2, 33. став 1. и 34. став 2. Закона о управним споровима, ценећи све доказе појединачно и њиховој међусобној повезаности, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је захтев за заштиту права поднет у фази након поновљене стручне оцене понуда и доношења Одлуке о закључењу оквирног споразума бр. 12.01.-3556/13-17 од 03.04.2017. године, којом се оквирни споразум о предметној јавној набавци додељује понуђачу Б.Б. ..., ..., у заједничкој понуди са Г.Г. ..., ... Подносилац захтева, овде тужилац, је поднетим захтевом за заштиту права најпре оспорио оцену своје понуде као неприхватљиве из разлога што се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НЕКЕВА суштински одговара каблу типа NPZO, као и да се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НАКВА суштински одговара каблу типа NPO. Истакао је да је комисија наручиоца његову понуду оценила као неодговарајућу те одбила као неприхватљиву, а да пре тога није утврдила да ли каблови које је понудио поседују захтеване карактеристике. Надаље, тужилац је оспорио оцену понуде изабраног понуђача као прихватљиве, те у том смислу најпре истакао да изабрани понуђач, поступајући по позиву за допуну понуде у преговарачком поступку, није доставио потврду о усаглашености у складу са захтевом наручиоца, будући да је наручилац захтевао достављање потврде о

усаглашености за кабл PP00-Y, а да је изабрани понуђач доставио потврду о усаглашености за кабл PP00. Такође, тужилац је указао да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача, будући да садржи битне недостатке с обзиром да изабрани понуђач није доставио тражено средство обезбеђења. Наиме, тужилац је указао да су банкарска гаранција и писмо о намерама банке из понуде изабраног понуђача били неважећи на дан поступка преговарања које је одржано дана 28.03.2017. године. На крају, тужилац је истакао да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача будући да понуђена цена из понуде након последњег круга преговарања, у износу од 499.930.000,00 динара, прелази износ процењене вредности јавне набавке. Из напред наведених разлога тужилац је предложио да се предметни захтев за заштиту права усвоји. Ради одлучивања о захтеву за заштиту права, наручилац је дана 24.04.2017. године доставио туженом комплетну документацију о предметном поступку јавне набавке, у оквиру које је доставио и одговор на поднети захтев за заштиту права. Одлучујући о поднетом захтеву, Републичка комисија је констатовала да је наручилац правилно поступио када је приликом поновне стручне оцене понуда, понуду тужиоца оценио као неодговарајућу те одбио као неприхватљиву, сходно члану 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, а у вези са чланом 3. став 1. тачка 32. ЗЈН, из разлога што се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НЕКЕВА 3x95 RM ND 21/36kV суштински одговара каблу типа NPZO 13 3x95/mm2 20/35 kV, што је детаљно образложено у решењу Републичке комисије бр.4-00- 37/2017 од 14.02.2017. године. Такође, на основу доказа које је доставио не може се неспорно утврдити да понуђени кабл типа NAKBA 3h150 SM ND 6/10kV суштински одговара каблу типа NPO 13A 3h150mm2 6/10kV, јер то не би било од утицаја на другачију оцену о прихватљивости понуде тужиоца, будући да је понуда тужиоца свакако правилно оцењена као неприхватљива из разлога што се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НЕКЕВА 3h95 RM ND 21/36kV суштински одговара каблу типа NPZO 13 3h95/mm2 20/35 kV, а имајући у виду да је за оцену неприхватљивости понуде довољан један разлог. Сходно изнетом, тужени је захтев за заштиту права подносиоца захтева, у делу којим оспорава оцену своје понуде као неприхватљиве, оценио неоснованим. Надаље, Републичка комисија је разматрала навод тужиоца којим је оспорио оцену понуде изабраног понуђача као прихватљиве, те у том смислу истакао да изабрани понуђач, поступајући по позиву за допуну понуде у преговарачком поступку, није доставио потврду о усаглашености у складу са захтевом наручиоца, будући да је наручилац захтевао достављање потврде о усаглашености за кабл PP00-Y, а да је изабрани понуђач доставио потврду о усаглашености за кабл PP00. Републичка комисија је приликом разматрања предметног навода узела у обзир и аргументацију наручиоца из одговора на захтев за заштиту права, у коме је у вези разматраног навода истакао да је потврда о усаглашености кабла типа PP00 важећа и за кабл PP00-Y, јер се ради о истом каблу, те да је разлика само у обележавању заштитног проводника по важећем стандарду SRPS HD308S2 из 2012. године “идентификација жила у кабловима и савитљивим кабловима, што значи, ако наручилац указује да је за кабл PP00-Y 3x1,5мм2 заштитни проводник жуто-зелене боје, други плаве, а трећи браон боје, по наведеном стандарду, те да је комисија наручиоца из наведених разлога прихватила потврду о усаглашености за тип PP00 од стране изабраног понуђача, будући да се односи на све каблове типа PP00, па сходно томе и на кабл PP00-Y. Међутим, узимајући у обзир начин на који је тужилац оспорио прихватљивост понуде изабраног понуђача у наведеном делу, указујући да није доставио потврду о усаглашености у

складу са захтевом наручиоца, будући да је наручилац захтевао достављање потврде о усаглашености за кабл РР00-У, тужени је разматрани навод тужиоца оценио основаним. Републичка комисија је потом разматрала навод тужиоца којим је оспорио прихватљивост понуде изабраног понуђача, те указао да су банкарска гаранција и писмо о намерама банке из понуде изабраног понуђача били неважећи на дан поступка преговарања које је одржано 28.03.2017. године. Наручилац у Позиву за преговарање од 24.03.2017. године, није захтевао од изабраног понуђача да достави нову банкарску гаранцију за озбиљност понуде нити да продужи рок важења претходно достављене банкарске гаранције за озбиљност понуде, нити је захтевао од изабраног понуђача да достави ново писмо о намерама банке да ће понуђачу издати банкарску гаранцију за добро извршење посла за ЈН бр. 46-16 ПП, одбосно продужење рока важења претходно достављеног писма о намерама, то у конкретном случају наручилац нема основа да понуду изабраног понуђача одбије као неприхватљиву у смислу члана 106. став 1. тачка 3. ЗЈН, те је разматрани навод подносиоца захтева неоснован. На крају, тужени је разматрао навод подносиоца захтева којим је истакао да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача будући да понуђена цена из понуде истог након последњег круга преговарања, у износу од 499.930.000,00 динара, прелази износ процењене вредности јавне набавке. Сходно изнетом, а имајући у виду навод подносиоца захтева којим је указао да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача будући да понуђена цена из понуде након последњег круга преговарања, у износу од 499.930.000,00 динара, прелази износ процењене вредности јавне набавке, те околност да је наручилац предметном конкурсном документацијом и у претходно спроведеном отвореном поступку и у преговарачком поступку предметне јавне набавке, неспорно прописао да ће укупна понуђена цена служити само за упоређивање понуда приликом оцењивања понуда, док је јасно предвидео да ће се оквирни споразум закључити на износ процењене вредности јавне набавке, тужени је констатовао да наручилац није поступио противно одредбама конкурсне документације, будући да ће се реализација оквирног споразума о предметној јавној набавци неспорно вршити до утврђеног износа процењене вредности исте, те да је навод тужиоца неоснован. Тужени је у оспореном решењу указао да је у поновљеној стручној оцени понуда наручилац посебно дужан да у смислу члана 3. став 1. тачка 32. и 33. ЗЈН, поново испита да ли су достављене понуде одговарајуће и прихватљиве (да ли су благовремене, да ли садрже битне недостатке, да ли су одговарајуће, те да ли ограничавају и условљавају права наручиоца, као и да ли прелазе износ процењене вредности јавне набавке), па да сходно својој обавези прописаној чланом 107. став 1. ЗЈН, одбије све неприхватљиве понуде, као и да приликом спровођења даљег тока стручне оцене понуда у свему поступа сходно одредбама ЗЈН.

Према члану 3. став 1. тачка 32. Закона о јавним набавкама, одговарајућа понуда је понуда која је благовремена и за коју је утврђено да потпуно испуњава све техничке спецификације. Одредбама члана 61. став 5. истог закона, прописано је да наручилац може у конкурсној документацији да наведе врсту средстава финансијског обезбеђења којим понуђачи обезбеђују испуњење својих обавеза у поступку јавне набавке, као и испуњење својих уговорних обавеза, односно за повраћај авансног плаћања (различити облици ручне залогне хартија од вредности или других покретних ствари, хипотека, меница, јемство другог правног лица са одговарајућим бонитетом, банкарске гаранције, полисе осигурања и др.). Према члану 106. став 1. тачка 3. истог закона, наручилац ће

одбити понуду ако понуђач није доставио тражено средство обезбеђења, а према ставу 5, понуду ће одбити ако садржи друге недостатке због којих није могуће утврдити стварну садржину понуде или није могуће упоредити је са другим понудама.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране прописе, као и наводе тужбе којима се решење туженог органа оспорава у делу који се односи на потврђивање одлуке наручиоца о прихватљивости понуде Б.Б. ... која није била снабдевена важећим средствима финансијског обезбеђења, односно у делу решења којим је тужиоцу одбијен захтев за заштиту права као неоснован, Управни суд налази да је оспорено решење у побијаном делу правилно и законито и да се тужбом неосновано указује на повреде правила поступка, погрешну примену материјалног права и погрешан закључак у погледу чињеничног стања.

По оцени суда, правилан је закључак туженог органа да је наручилац правилно поступио када је приликом поновне стручне оцене понуда, понуду тужиоца оценио као неодговарајућу те одбио као неприхватљиву, сходно члану 106. став 1. тачка 5. Закона о јавним набавкама, а у вези са чланом 3. став 1. тачка 32. истог закона, из разлога што се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НЕКЕВА 3x95 RM ND 21/36kV суштински одговара каблу типа NPZO 13 3x95/mm2 20/35 kV. Такође, тужени је нашао да се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа NAKBA 3h150 SM ND 6/10kV суштински одговара каблу типа NPO 13A 3h150mm2 6/10kV, јер то не би било од утицаја на другачију оцену о прихватљивости понуде тужиоца, с обзиром да је понуда тужиоца свакако правилно оцењена као неприхватљива из разлога што се на основу доказа које је доставио не може неспорно утврдити да понуђени кабл типа НЕКЕВА 3h95 RM ND 21/36kV суштински одговара каблу типа NPZO 13 3h95/mm2 20/35 kV, а за оцену неприхватљивости понуде довољан је један разлог.

Такође, тужени правилно закључује да су неосновани наводи тужиоца да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача будући да понуђена цена из понуде након последњег круга преговарања, у износу од 499.930.000,00 динара, прелази износ процењене вредности јавне набавке, јер је наручилац конкурсном документацијом и у претходно спроведеном отвореном поступку и у преговарачком поступку јавне набавке, прописао да ће укупна понуђена цена служити само за упоређивање понуда приликом оцењивања понуда, те предвидео да ће се оквирни споразум закључити на износ процењене вредности јавне набавке, из чега тужени правилно закључује да наручилац није поступио противно одредбама конкурсне документације, с обзиром да ће се реализација оквирног споразума о предметној јавној набавци вршити до утврђеног износа процењене вредности јавне набавке.

Правилно је по оцени суда, тужени закључио да је неоснован навод тужиоца изнет у захтеву за заштиту права којим је оспоравајући прихватљивост понуде изабраног понуђача указао да су банкарска гаранција и писмо о намерама банке из подуде изабраног понуђача били неважећи на дан поступка преговарања које је одржано 28.03.2017. године, те да је наручилац понуду изабраног понуђача из наведеног разлога био дужан да одбије као неприхватљиву. Наиме, тужени правилно налази да наручилац у Позиву за преговарање од 24.03.2017. године, није захтевао од

изабраног понуђача да достави нову банкарску гаранцију за озбиљност понуде нити да продужи рок важења претходно достављене банкарске гаранције за озбиљност понуде, нити је захтевао од изабраног понуђача да достави ново писмо о намерама банке да ће понуђачу издати банкарску гаранцију за добро извршење посла за ЈН бр. 46-16 ПП, односно продужење рока важења претходно достављеног писма о намерама, то у конкретном случају наручилац нема основа да понуду изабраног понуђача одбије као неприхватљиву у смислу члана 106. став 1. тачка 3. Јавним набавкама, те је навод тужиоца правилно оцењен као неоснован.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на оцену законитости оспореног решења. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Како је суд оценио да тужбу треба одбити, нису испуњени законски услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник број 111/2009), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Ценећи успех у спору, суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.10.2020. године, III-10 У. 10185/17

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа-судија
Нада Балешевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС